

[Ole Espersen]

forstår Fælles Kurs, og det er overraskelsen over, at man har været så utrolig tilbageholdende med at bruge straffelovens § 266 b over for nynazisterne.

DSU i Ålborg har i mange måneder sloget med dette problem, har gået til statsadvokat, rigsadvokat, justitsminister og ombudsmand for at få brugt paragraffen. Jeg synes, der foreligger helt klare overtrædelser af racediskriminationsforbudet, men efter samrådet i Retsudvalget er det mit indtryk, at man nu vil bruge den bestemmelse, som man efter min opfattelse har pligt til at bruge i en situation som den, vi har nu.

Men det, der bringer mig op her, er først og fremmest fru Pia Kjærsgaards indlæg. Det var for så vidt befriende at høre, at fru Pia Kjærsgaard tog så helt klart afstand fra enhver form for nazisme eller nynazisme, hvis man skal bruge det udtryk. Jeg har heller ikke hørt fru Pia Kjærsgaard fra denne talerstol fremkomme med udtalelser, der kunne kaldes nazistiske. Nu ved fru Pia Kjærsgaard sikkert, at nazismen først og fremmest var kendetegnet ved racediskrimination, ved raceundertrykkelse, det er det eneste virkelig gennemgående træk i nazismen, og det tager fru Pia Kjærsgaard klart afstand fra og også fra racediskrimination.

Men så må jeg jo spørge, om der også heri ligger en klar afstandtagen fra fru Pia Kjærsgaards partifælles udtalelser fra denne talerstol for ikke længe siden, hvor hr. Glistrup sammenlignede de muslimer, der kommer til Danmark fuldt legalt, med gift, med arsenik i det rene danske vand. Det er en fornedrende, det er en forhånende udtalelse om en anden religion, om en anden etnisk gruppe, og hvis fru Pia Kjærsgaards ord overhovedet skal stå til troende, er hun nødt til at komme herop og sige, at naturligvis tager hun afstand fra en så klar racediskriminerende udtalelse, fordi den netop var et led også i nazisternes virksomhed.

Bernhard Baunsgaard (RV):

I anledning af det, justitsministeren svarede mig på mit spørgsmål, vil jeg gerne begynde med at sige, at jeg ikke på noget tidspunkt har næret tvivl om, at justitsministeren har brugt dansk lovgivning i det omfang, det har været forsvarligt, til at imødegå nazistisk propaganda og racistisk propaganda. Vi har jo haft lejlighed til, som det nu er nævnt, at drøfte det i Retsudvalget.

Men jeg vil gerne sige om det at bruge straffelovens § 266 b, at der er i hvert fald én forudsætning, som må være 100 pct. sikker, før vi går til at bruge den: Vi må være ganske overbevist om, at domstolene følger en anklage. For hvis vi kom i den uheldige situation, at en domstol sagde, at her er anklagemyndigheden gået for vidt, ud over lovens rammer, havde vi dermed fået en godkendelse af racistisk og nazistisk propaganda, og det ville være den uheldigste situation. Derfor kan jeg ikke være ganske enig med den socialdemokratiske ordfører. Jeg mener, at der efter de oplysninger, jeg har fået, og sådan som jeg har forstået dem, er gjort alvorlige anstrengelser for at undersøge, om man kunne vinde en sag.

Derefter vil jeg gerne sige, at det, jeg specielt spurgte om i anledning af resolutionen fra Sammenslutningen af Danske Fanger fra Frihedskampen, var, om man fra regeringens side ville tage initiativet til, at man oplyser om, hvad der sker, når racisme, når dette vanvid griber et styre eller et land. Jeg opfatter justitsministerens ord om, at regeringen bør gå i spidsen, på den måde, at det vil ske, og det takker jeg for.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne bruge et par minutter til at se nærmere på grundlovens omtalte § 78, som har den klare berøring med de her diskuterede forslag, at den netop handler om muligheden for at opløse en forening.

Jeg er helt enig med justitsministeren i, at der skal stærke begrundelser til for noget sådant. Næsten alt, hvad justitsministeren sagde om dette, kan jeg tilslutte mig. Det hindrer ikke, at jeg tror, at justitsministeren tager fejl på ét punkt, idet justitsministeren henviste til, hvordan grundloven blev ændret i 1953.

Ved bibliotekets gode hjælp er det lykkedes mig meget hurtigt at skaffe Danmarks Riges Grundlov, sådan som den så ud fra 1915 og frem til 1953. Her var, så vidt jeg altså hurtigt kunne blade mig til, den nuværende § 78 § 85 i den gamle. Der står, og jeg citerer hele paragraffen:

»Borgerne har ret til uden forudgående tilladelse at danne foreninger i ethvert lovligt øjemed.

Ingen forening kan ophæves ved en regeringsforanstaltning. Dog kan en forening foreløbig forbydes, men der skal da straks anlægges sag imod den til dens ophævelse.«